

Pływacka klasa

Sport raport: Uzbierało się ich na klasę. Klasa ma gwiazdy, ale nie ma lidera. Ma sukcesy, choć nie ma gdzie trenować.

Ubiegły sezon polscy pływacy zakończyli rekordowo. Osiem medali zdobytych na Mistrzostwach Europy w Budapeszcie to największy sukces w historii polskiego pływania. Kadra na zawody liczyła 28 osób. – Kiedyś do Helsinek pojechało ich więcej, ale wtedy mógł wystartować każdy, kto miał kartę pływacką. Teraz trzeba wypełnić wyśrubowane minima. Grupa jest więc bardzo silna – tłumaczy Sylwester Sikora, dziennikarz „Przeglądu Sportowego”. Gwiazdami są Otylia Jędrzejczak i Paweł Korzeniowski, czyli Oti i Gruby. – Paweł ma taką przemianę materii, że pochłania każdą ilość jedzenia. Dlatego został Grubym – wyjaśnia Łukasz Drzewiński, kapitan reprezentacji. Jak na dobrą klasę przystało, ksywę ma tu każdy. Jest Buli, Kuczuś, Uno, Stachu, Baranka, Drzewo, Piękniś, Słoniu...

Recepta na sukces?

Pływacka klasa nie miałaby takiej klasy, gdyby nie trenerzy: Paweł Słomiński i Mirosław Drozd. Stoją na czele dwóch obozów. Słomiński – warszawskiego, Drozd – szczecińskiego. Obie grupy rywalizują ze sobą, napędzając koniunkturę na coraz lepsze wyniki. – Sukces bierze się z wiedzy trenerów i naszej silnej woli – przyznaje Sławomir Kuczko, świeżo upieczony mistrz Europy na dystansie 200 m stylem klasycznym. Siła woli faktycznie jest im potrzebna, by podolać intensywnemu treningowi. – Wstajemy po 5 rano i w ścisiku pływamy do 9, potem chwila odpoczynku i trening popołudniowy. Tak codziennie – opowiada Paweł Korzeniowski, mistrz Europy 200 m motylkiem. – Jestem śpiochem, więc kiedy rano spóźniam się na pływalnię, trener potrafi mnie niezłe skarcić – dodaje z uśmiechem. Otylia Jędrzejczak w Budapeszcie dwukrotnie stawała na najwyższym stopniu podium. Przyznaje, że do trenera ma ogromne zaufanie. – Pływam tak, jak on tego ode mnie wymaga. To daje efekty! – mówi Jędrzejczak. Paweł Słomiński, trener Otylii: – Jeśli się ciężko pracuje, to są rezultaty. My w poprzednim sezonie pracowaliśmy bardzo ciężko.

Rodzina dobra na stres

W walce o medale bardzo ważne jest psychiczne nastawienie. Faworyci muszą poradzić sobie z presją kibiców, a debiutanci – zwalczyć tremę i poczuć siłę, by podjąć walkę z najlepszymi. Paweł Słomiński przyznaje, że zawodnicy lepiej radzą sobie ze stresem, gdy są przy nich bliscy. Dlatego za polską kadrą na najważniejsze zawody podążają rodziny. – Już na trzy dni przed wyścigiem żołądek pali mnie z nerwów – mówi podekscytowana mama Pawła Korzeniowskiego. Sławomirowi Kuczko podczas startów w Budapeszcie towarzyszył tata. Specjalną motywację do dobrych startów miała natomiast Otylia Jędrzejczak. – Chyba każdy domyśla się komu dedykuję te medale – mówi patrząc w niebo. – Będę zawsze pływała w opasce mojego brata. To mój amulet.

Odrobina luzu

Trening, szkoła, trening. I tak każdego dnia. Ciężka praca to recepta na sukces, ale młodość ma swoje prawa. Przerwy między treningami pływackiej kadry wypełnia muzyka. Dominuje hip-hop i dźwięki klubowe. Nie brakuje też dowcipów. Jak w każdej szkolnej klasie, tak i w kadrze pływackiej jest ktoś, kto zaraża humorem. – Michał Witkowski sypie kawałkami na lewo i prawo. No i lubi Jasia Fasolę. Utańczył się więc, że jest Fasolą – wyjaśnia Paweł Korzeniowski. Po ważnych zawodach polscy pływacy urządzają balangę. – Są tańce i catering. Dziewczyny robią się na bóstwo, jest więc na kogo popatrzeć – zdradza Sławomir Kuczko. – Po takim wysiłku musimy jakoś odreagować – tłumaczy. Ale takie imprezy wzmacniają też grupowe więzi. Niektórzy, jak Kuczko i Jędrzejczak, przypominają stare dobre małżeństwo: jednym razem się przytulają, innym boczają się na siebie. – No bo Sławek filozofuje... – tłumaczy Złota Otylia.

Łyżka dziegciu

Grupa jest zgrana i ma gwiazdy: Jędrzejczak, Korzeniowskiego i Kizierowskiego. Rośnie Kuczko, na horyzoncie pojawiają się głodne sukcesów młode wilki. Trener twierdzi jednak, że w zespole nie ma przywódcy. – Brakuje lidera, który byłby w stanie zdyscyplinować grupę, zagrozić do boju – żali się Paweł Słomiński. – To powinna być osoba z autorytetem, która miałaby wpływ na innych – twierdzi. Co jednak z tego, że talent zawodników jest na miarę ekstraklasy, gdy infrastruktura do profesjonalnego pływania należy w Polsce do trzeciej ligi? – To tak, jakby maluchem ścigać się z mercedesem. Mamy utalentowanych zawodników, ale tylko trzy 50-metrowe baseny w całej Polsce – wlicza Słomiński. – Nasze obecne zwycięstwa to wyjście przed szereg, przeskoczenie naszych możliwości – dodaje. Słomiński od kilku lat walczy o budowę profesjonalnego ośrodka pływackiego, gdzie trenować mogłaby olimpijska kadra. Nowoczesne centrum powinno posiadać 50-metrowy basen oraz urządzenia do imitowania wyścigów i mierzenia formy zawodnika. Słowem wszystko to, co w Europie Zachodniej jest normą i bez czego trudno dziś sięgać po najwyższe trofea. Działacze sportowi nie garną się tymczasem do nowych inwestycji. No bo skoro i bez nich sukcesów nie brakuje... Tylko o ile więcej mogłoby ich być, gdyby pływackie zaplecze wzbogaciło się o nowoczesne centrum treningowe?

Aleksandra Majewska